

Capitolul 18

Tânguială pe pământ și bucurie în cer din pricina căderii Babilonului

Îngerul și strigătul lui

1.-2. - »După aceea am văzut un alt înger coborând din cer, având mare autoritate; și pământul a fost luminat de gloria lui. Și a strigat cu glas tare spunând: „A căzut, a căzut Babilonul cel mare!”« - Cu toate că tema Babilon este reluată în acest capitol, ea conține o revelație suplimentară, care a fost dată într-o viziune. Cuvintele »după aceea« (capitolul 4,1; 7,1.9; 15,5) arată un început nou, lucruri noi sau împrejurări noi; uneori ele servesc să îndrepte atenția asupra apartenenței comune a lucrurilor care urmează. De aceea și acest capitol este foarte interesant. Desigur Babilonul stă în capitolul 17 și 18 pe prim plan și chiar și în primele trei versete ale capitolului următor. Fiara și cei zece împărați, uneltele pentru nimicirea Babilonului (capitolul 17,6), nu sunt aici nici măcar o singură dată amintite. În acest capitol dispar uneltele umane și se arată că nimicirea acestui sistem stricat va porni de la Dumnezeu¹.

Îngerul din versetul 1 este »un alt înger« decât îngerii cu potire (capitolul 17,1; 21,9). Faptul că îngerul a coborât »din cer«, arată că judecata se face din cer și că *acolo* sunt interese mari pentru caracterul și soarta Babilonului. Acest înger avea »mare autoritate«. Și în lumea îngerilor sunt gradări și ierarhii. În slujba lor și în poziția lor unii dintre ei sunt mai presus de alții. Autoritate posedă toți (2 Tesaloniceni 1,7; 2 Petru 2,11), dar unora li s-a încredințat autoritate deosebită, ca în anumite situații să acționeze pentru Dumnezeu; alții au o autoritate limitată într-un anumit domeniu, însă niciunui din îngerii nu i-a fost acordată autoritate absolută. Domnului Isus Hristos i-a fost dată »*toată* autoritatea în cer și pe pământ«; El este ca Om și ca Fiu rânduit de Dumnezeu să fie Moștenitorul *tuturor* lucrurilor (Matei 28,18; 11,27; Evrei 1,2). Ca și Creator El are dreptul de sine stătător și nelimitat la domnia asupra tuturor (Coloseni 1,16), care se bazează pe drepturile și gloria Persoanei Sale ca Dumnezeu; acesta nu este un drept care I-a fost acordat.

Îngerul din versetul acesta, care avea o mare autoritate, este probabil îngerul căruia i-a fost încredințată judecata asupra Babilonului. Este clar, că el vestește căderea Babilonului înaintea exercitării judecății asupra lui. Lui i-a fost acordată o autoritate vastă, ca să aducă întreaga judecată asupra acestui sistem dăunător. »Pământul a fost luminat de gloria lui.« Din aceasta se recunoaște că Dumnezeu lucrează și că judecata este a Lui. Căderea Babilonului nu poate rămâne ascunsă. »Fumul arderii« lui (versetul 18) întunecă cerul și el se vede din depărtare. Dar pământul luminat – nu de soare, ci de gloria îngerului care coboară – depune mărturie despre faptul, că Dumnezeu ca drept Judecător exercită judecata Babilonului, oricare ar fi uneltele executive ale acestei judecăți. Este posibil ca acest »alt înger« să fie Hristos, ca și în capitolul 8,3 și 10,1.

2. - »Și a strigat cu glas tare spunând: „A căzut, a căzut Babilonul cel mare!”« -Marele Babilon simbolizează sistemul puternic, care, cu toate că este vinovat de falsitate și trădare a lui Hristos, poartă totuși numele Lui. Potrivit cu capitolul 17,16, căderea Babilonului va fi pricinuită de puterile din vest. Acolo am văzut, că fiara, căreia i se va da² puterea statală, va fi la început un

¹ W. Kelly a scris în privința aceasta, fidel înțelesului: „Judecata asupra Babilonului arată clar, că este o judecată despre care se spune, că este judecata lui Dumnezeu, dar care poate fi executată de oameni. În capitolul 17 vedem că Dumnezeu va folosi ca unelte pe cele zece coarne și fiara, ca să aducă judecata Sa asupra Babilonului. În capitolul 18 uneltele nu sunt amintite nici măcar cu un cuvânt. Avem în aceeași judecată atât partea lui Dumnezeu, cât și partea omului. Dumnezeu acționează în previziunea Sa folosind oameni ca mijloace ale Sale pentru executarea loviturii de judecată.”

² Împăratului Nebucadnețar i-a fost încredințată puterea asupra lumii direct de către Dumnezeu (Daniel 2,37.38); imperiile care au urmat după aceea au venit la putere numai potrivit previziunii lui Dumnezeu, dar lor nu le-a fost oferită puterea categoric și direct. În ultimele zile ale celui de-al *patrulea* imperiu mondial Satan îl va dota cu

timp slujitorul de bună voie al femeii. Splendoarea și mândria ei o va așeza pe fiară, și înfățișarea acesteia va stârni uimirea și admirația tuturor – cu excepția acelor ai căror ochi au fost deschiși prin harul lui Dumnezeu, ca să recunoască caracterul ei adevărat. Dar puterea statală, care va fi dată fiarei și nu femeii, va protesta sub constrângerea care i se va impune și se va ridica împotriva domniei intolerante. În afară de aceasta, purtătorii puterii statale, fără Dumnezeu, vor simți o dorință puternică după bogăția ei. De aceea cei zece împărați se vor uni cu fiara, ca s-o nimicească cu toată puterea împărăției. În exercitarea răzbunării asupra celui mai rău sistem al răului și tiraniei de sub soare, cei zece împărați aliați vor fi chiar mai înflăcărați decât fiara însăși. Femeia va fi jefuită de toate posesiunile și bogățiile ei, și acestea vor umple visteriile domnitorilor împărăției. Sistemul, pe care îl personifică femeia, va fi prăbușit până la cea mai de jos treaptă a înjosirii și va deveni chiar și pentru adepții lui de odinioară un subiect de dispreț. Va rămâne numai o grămadă de dărâmături. Puterea statală păcătoasă îl va prăbuși cu brutalitate. După aceea cei zece împărați împreună cu împărățiile lor se vor supune voinței ordinare și brutale a fiarei. Oricât de rea va fi starea sub femeie – starea sub voința nestăpânită a fiarei călăuzite de Satan va fi și mai rea.

Cuvântul îngerului puternic

2. - »Babilonul ... a devenit o locuință a demonilor și închisoare a oricărui duh necurat și închisoare a oricărei păsări necurate și urâte.« - Aceasta este sentința divină asupra ultimei stări a bisericii. Adunarea este potrivit gândurilor lui Dumnezeu un Templu sfânt în Domnul, o *locuință a lui Dumnezeu în Duhul* (Efeseni 2,21-22). Dar sistemul religios din timpul din urmă va fi așa de decăzut moral, că este o *locuință a demonilor* și a tot felul de duhuri necurate. În această stare este văzut Babilonul *înainte* de nimicirea lui.

Descrierea de aici se sprijină evident pe Isaia 13,21-22; în acest capitol, cel mai mare din profeții vechi a prorocit nimicirea completă a Babilonului, care odinioară avea domnia mondială, dar care apoi va fi complet distrus. Vedem aici în Babilon perechea vechiului Babilon. Așa – potrivit cuvintelor îngerului -, a ajuns biserica, care a mărturisit că este mireasa lui Hristos! Descrierea stării ei conține trei constatări, care în totalitatea lor oferă un tablou îngrozitor.

1. **»O locuință a demonilor.«** Locul propriu și normal al demonilor este Adâncul (Luca 8,31). Nu avem cunoștințe mai multe despre cine sau ce sunt demonii – dacă sunt îngeri căzuți sau sufletele oamenilor pierduți sau o categorie deosebită de ființe³ pierdute, nenorocite. Demonii știu că în viitor vor fi în locul de chin. Este un gând uimitor, că atât Adâncul, „infernul”, cât și presupusa mireasă a lui Hristos de pe pământ sunt o locuință a demonilor. Putem înțelege bine, că Adâncul este locuința acestor mesageri ai lui Satan, dar că biserica mărturisitoare va deveni un astfel de loc, putem foarte greu pricepe.
2. **»Închisoare a oricărui duh necurat.«** Satan va strecura puterile lui spirituale ale răutății în sistemul bisericesc stricat. El îl va face o închisoare, în care se adună necurăția și infamia Adâncului. Acolo se aud strigăte de plâns și se comit tot felul de fapte rele. În Babilon se va găsi „orice duh necurat”.
3. **»Închisoare a oricărei păsări necurate și urâte.«** După înțelegerea noastră, demonii și duhurile necurate, despre care este vorba aici, sunt ființe cu personalitate proprie. Păsările răpitoare necurate și păsările, care vânează în întuneric, reprezintă simbolic multele și diferitele unelte ale lui Satan (Matei 13,4.32; Ieremia 5,27 și în mod deosebit Isaia 34,11-15), și anume pe acelea, care sunt deosebit de stricate și rele.

---

puterea sa, cu tronul său și cu mare autoritate (Apocalipsa 13,2). Ce opoziție este între aceste două imperii, *primul* și al *patrulea*! Primului i-a dat Dumnezeu autoritatea, celui de-al patrulea îi va fi dată de Satan.

³ Un capitol interesant, în care găsim tot ce noi putem ști despre demoni conține cartea „From Advent to Advent, or, The Outline of the Gospel according to St. Luke” de C. E. Stuart. Noi presupunem, că îngerii balaurului (Apocalipsa 12,7.9) sunt demoni.

Babilonul este astfel o adevărată groapă a stricăciunii, o scârbă în ochii lui Dumnezeu.

Acuzațiile grave aduse Babilonului

3. - »Pentru că toate națiunile au băut din vinul furiei curviei ei și împărații pământului au curvit cu ea și negustorii pământului s-au îmbogățit prin puterea luxului ei.« - În acest verset sunt numite trei motive pentru judecata lui Dumnezeu asupra Babilonului.

- 1. »Pentru că toate națiunile au băut din vinul furiei curviei ei.«** Popoarele țărilor „creștine” au băut cu lăcomie vinul amețitor din paharul lui de aur. El a îndepărtat națiunile de la credințioșia lor față de Dumnezeu și de Hristos și face eforturi să îndrepte sentimentele mulțimii omenirii spre sine însuși. Popoarele creștinătății – nu numai ale unui domeniu, ci și al multor alte teritorii – au fost captivate de strălucirea „serviciilor lui divine”, de ceremoniile lui festive și de privirea îmbrăcămintei și ținutei lui luxuriante. Toate aceste lucruri sunt foarte potrivite pentru a acționa puternic asupra sufletului și fanteziei necontrolate a oamenilor neștiutori. La aceasta se adaugă condițiile favorabile, cu care el oferă mântuirea adeptilor lui, și pe de altă parte amenințarea, că în afara comunității lui nu există mântuire. Trebuie să ne mire, dacă națiunile cu privire la un sistem, care oferă astfel de avantaje, decad în extaz și lipsă de rațiune, îndeosebi le lipsește orice judecată corectă cu privire la adevărata stare a acestui sistem înaintea lui Dumnezeu? În timpul, despre care vorbește capitolul nostru, Biblia nu va mai avea nici un loc în conștiința oamenilor și nu va mai vorbi conștiinței mulțimii, nici chiar a oamenilor religioși. De aceea vor cădea ușor ademenirii Babilonului.
- 2. »Împărații pământului au curvit cu ea.«** Domnitorii celor zece imperii, care vor aparține teritoriului împărăției romane reînstaurate, trebuie diferențiați de »împărații pământului«. Primii se vor ridica mai târziu împotriva curviei și o vor urî, o vor pustii și o vor arde (capitolul 17,16). În opoziție cu ei împărații și deținătorii puterii ai creștinătății își vor deplânge soarta (capitolul 18,9); *aceștia* sunt cei care au curvit cu Babilonul, și nu grupa deosebită a celor zece împărați din vest. – Prin splendoarea ei exterioară, biserica romană va acționa asupra sufletului oamenilor și *națiunile* se vor pleca înaintea *acestui* „dumnezeu”. Dar *împărații pământului*, persoanele de conducere, vor avea o vină mai mare. Așa cum se cuvine poziției lor, ar trebui să fie lucizi, dar ei se vor deda lingușirilor femeii. Biserica „îmbrățișază” lumea, ca să obțină un număr cât mai mare posibil de adepți și mari bogății, și lumea se bucură de îmbrățișarea ei, căci ea promite tuturor, celor care vin la ea și plătesc bine, cerul. „Cheile lui Petru” sunt legănate ademenitor înaintea ochilor împăraților și popoarelor, și astfel scaunul „locțiitorului lui Hristos” va fi ridicat la o înălțime, care nici în zilele cele mai glorioase ale papalității nu a fost – în secolele unsprezece, doisprezece și treisprezece, când aroganța și mândria Romei s-a arătat deosebit de clar.
- 3. »Negustorii pământului s-au îmbogățit prin puterea luxului ei.«** Această a treia grupă face cu ea comerț aducător de câștig. Totdeauna au fost numeroși oameni care din pricina câștigului s-au alipit bisericii, folosind ajutoarele acesteia pentru satisfacerea intereselor lumești proprii. Babilonul pune o momeală unor astfel de oameni. Plinătatea măreției ei atrage pe negustorii pământului și ei se pot îmbogăți prin cheltuiala acesteia. Dar curând se va schimba situația și atunci acești negustori vor plânge și se vor tânguie din cauza pustierii sistemului prin care ei au devenit bogăți.

O chemare la despărțire

4.-5. - »Și am auzit un alt glas din cer, spunând: „Ieșiți din ea, poporul Meu, ca să nu fiți părtași păcatelor ei și să nu primiți din plăgile ei, pentru că păcatele ei au ajuns până la cer și Dumnezeu Și-a amintit de nedreptățile ei.”« - Acest »alt glas din cer« trebuie diferențiat de glasul unui »alt înger« din versetul 1. Acest alt glas de aici a rostit gândurile lui Dumnezeu, cu care toți cei din cer sunt în concordanță.

Solicitarea »**Ieșiți din ea, poporul Meu**« (compară cu Isaia 48,20; Ieremia 51,6) are desigur totdeauna valabilitate și niciodată nu este de prisos acolo unde și când se arată *principiile* Babilonului. Dar în timpul din urmă această poruncă, această atenționare își va avea însemnătatea ei deosebită. Babilonul nu poate fi transformat după principiile biblice, și de aceea pentru cei credincioși există totdeauna un drum deschis – drumul despărțirii totale de tot ce în mod fals își atribuie numele lui Hristos. Fără îndoială în Babilon se vor găsi, chiar și în starea lui cea mai rea, stricată, unii credincioși adevărați, care probabil prin aceasta vor încerca să scape de prigoane și de moarte. Acești adepți vor trebui să facă o despărțire totală de Babilon; altfel, dacă rămân în el, vor avea parte de plăgile care vor veni asupra lui. De ce natură vor fi aceste plăgi, se spune în versetul 8: »moarte și întristare și foamete«.

1. »**Ca să nu fiți părtași păcatelor ei.**« Prin rămânerea în Babilon vor fi părtași la *vina* lui.
2. »**Să nu primiți din plăgile ei.**« Atenționarea este rostită și din cauza *urmărilor* care rezultă din acționarea lui Dumnezeu în guvernare și judecată.

Amenințarea divină nu pune nicidecum la îndoială siguranța *veșnică* a celor *mântuiți*. Dar aici se vorbește clar de *vină* și *pedeapsa* tuturor celor care rămân în Babilon. Dumnezeu va lovi întreg sistemul bisericesc decăzut cu nimicire totală și definitivă și cu privire la această revărsare finală a mâniei Sale (numită aici »plăgi«) este emisă această ultimă strigare urgentă: »Ieșiți din ea, poporul Meu«. Presupunem ca de la sine înțeles, că ieșirea sfinților din Babilonul simbolic se va încheia înainte de ultima lovitură, care – vorbind simbolic – va dărâma în praf această cetate. Cineva a spus: „Judecata deplină va veni după ce poporul lui Dumnezeu a ieșit din ea.”

5. - »Pentru că păcatele ei au ajuns până la cer și Dumnezeu Și-a amintit de nedreptățile ei.« - În aceste cuvinte este răspunsul la întrebarea, de ce trebuie să vină de la Dumnezeu o judecată așa de grea asupra Babilonului. De la primul legământ *fără* Dumnezeu, care avea ca subiect Babel, citim: »Veniți să ne construim o cetate și un turn cu vârful până la cer« (Geneza 11,4). Voiau să facă din *pietre* un monument statornic al nebuniei lor. Dar aici mulțimea *păcatelor* Babilonului »au ajuns până la cer« - un fel de monument al rușinii lor, măcar de ar recunoaște-o⁴. Ce tablou nimerit este prezentat aici: un turn ca cel din Babel, dar nu din pietre, ci din păcate, din păcate multe, grele, temerare și ticăloase, pe care ei le-au făcut. »Dumnezeu Și-a amintit de nedreptățile ei«, și de aceea El trebuie să aducă o judecată grea și necruțătoare asupra Babilonului, și El o va aduce.

Răsplătirea dreaptă

6. - »Răsplățiți-o cum va răsplătit și ea; și întoarceți-i dublu, potrivit faptelor ei. Amestecați-i dublu în paharul în care a amestecat și ea.« - Dumnezeu acționează în dreptatea de răsplătire. Acest principiu este valabil astăzi și, așa cum arată acest verset, va fi valabil și în viitor. Vedem aici confirmat, că Dumnezeu acționează potrivit acestui principiu cu grupe de mulți oameni, cu sisteme omenești și cu popoare întregi. În Matei 7,2 vedem aplicarea aceluiași

---

⁴ Compară Ezra 9,6 și Ieremia 51,9. În Ieremia 51 vedem realmente Babel sau Babilonul, aici vedem Babilonul simbolic, care este perechea primului Babilon.

principiu la persoane particulare. – Legea cere »ochi pentru ochi«, deci un ochi pentru un ochi; aici răsplătirea va depăși cu mult acest principiu. Măsura răsplătirii trebuie dublată pentru Babilon.

Mândria înaintea căderii

7.-8. - »Pe cât s-a glorificat și a trăit în lux, pe atât dați-i chin și întristare! Pentru că zice în inima ei: „Șed ca împărăteasă și nu sunt văduvă și nu voi vedea nicidecum întristare”, de aceea, într-o singură zi vor veni plăgile ei, moarte și întristare și foamete și va fi arsă în foc, pentru că Domnul Dumnezeu, care o judecă, este puternic.« - Marele Babilon este caracterizat în *exterior* prin aceea, că s-a glorificat singur și a trăit în lux. Nu a fost interesat de glorificarea Domnului, ci de strângerea abundentă a comorilor lumii. Atitudinea lui *lăuntrică*, care este adusă la lumină aici prin Duhul lui Dumnezeu, lasă să se recunoască toată mândria și aroganța lui. El se laudă cu stăpânirea regală și bunăstarea pe pământ. Chiar dacă norii judecății se aglomerează, el zice totuși în inima lui: „Șed ca împărăteasă și nu sunt văduvă și nu voi vedea nicidecum întristare”. Dar în versetul 8 se anunță judecata gata să vină și definitivă din mâna lui Dumnezeu. Deodată, într-o zi vor veni plăgile ei: moarte și întristare și foamete. În afară de aceasta cuvintele »va fi arsă în foc« arată nimicirea lui *completă*. Împărații pământului se vor plânge de judecata venită asupra lui, dar nu vor putea să-i ajute. Focul înseamnă sfârșitul Babilonului. Dumnezeu Atotputernic va judeca Babilonul, chiar dacă El folosește oameni pentru efectuarea judecății. Cineva a spus: „Roma năzuiește după putere, dar puterea ei nu este nimic. Domnul este puternic, Cel care o va judeca.”

Plângerea asupra Babilonului

Versetele 9 până la 19 conțin „plângerile” asupra Babilonului. Mulți vor lua parte la întristare și plângere, deoarece prin căderea lui într-un fel sau altul vor avea de suferit. Însemnătatea întregii secțiuni este așa ușor de înțeles, că nu este nevoie de a intra în detalii cu explicațiile. Comerțul cu Babilon cuprinde 29 de mărfuri diferite. Lista este începută în versetele 12 și 13 cu aurul, iar pe ultimul loc sunt sufletele oamenilor. Prăbușirea Babilonului va influența grav întreaga viață economică și socială a lumii, și de aceea se vor plânge de judecata lui toți aceia care au avut de câștigat de pe urma luxului și bogăției lui și au avut câștig din relațiile cu el.

9.-10. - »Și împărații pământului, care au curvit și au trăit în lux cu ea, vor plânge și se vor jeli pentru ea, când vor vedea fumul arderii ei, stând departe, de teama chinului ei, spunând: „Vai, vai, cetatea cea mare, Babilonul, cetatea cea tare! Pentru că într-un singur ceas ți-a venit judecata!”« - »Împărații pământului« vor merge în fruntea tristeții generale. Mai înainte ei au fost cel mai strâns legați cu el, și de aceea ei simt pierderea mult mai dureros decât ceilalți. Acești împărați nu trebuie confundați cu cei zece împărați, care urăsc femeia și care vor exercita judecata asupra ei (capitolul 17,16). În opoziție cu cei zece împărați, împărații pământului se vor întrista cu privire la el, dar nu vor fi în stare să împiedice nimicirea lui. În împărații pământului vedem pe conducătorii religioși de frunte din creștinătate. Ei vor fi umpluți de frică, vor sta departe și (în această vorbire simbolică) vor vedea arderea îngrozitoare și nimicitoare a acestui sistem puternic, cu care au fost așa de strâns legați și au trăit în lux. Atunci vor tremura din cauza gravității judecății venite deodată, care va veni »într-un ceas«.

11.-13. - »Și negustorii pământului vor plânge și se vor întrista pentru ea, pentru că nimeni nu le va mai cumpăra marfa: marfă de aur, și argint, și pietre prețioase, și perle, și în subțire, și purpură, și mătase, și stacojiu, și orice lemn aromat, și orice obiect din fildeș,

și orice obiect din cel mai prețios lemn, și din aramă, și din fier, și din marmură, și scorțișoară, și plante aromate, și tămâie, și mir, și tămâie din Liban, și vin, și untdelemn, și făină fină, și grâu, și vite, și oi, și cai, și care, și trupuri și suflete omenesti.« - »Negustorii pământului« urmează în lista celor întristați cu privire la Babilon. Ei nu vor fi întristați din cauza dragostei lor față de sistem, ci simplu, pentru că afacerile lor încetează și bogăția lor nu mai crește. Babilon nu este numai un sistem religios, ci și punctul central al marilor interese economice. Diferitele feluri de mărfuri, produse ale tuturor țărilor, lasă să se recunoască influența vastă a Babilonului, și noi vedem totodată, că el trage la sine bogățiile lumii. Meditativ privim lista vastă a materialelor de negoț, lumești și bisericești. Printre altele mărfuri sunt enumerate și trupurile și sufletele oamenilor, și anume ca ultime, deoarece ele au importanța cea mai redusă. În enumerarea mărfurilor, Babilonul este depozitul și magazinul universal al lumii, care conține toate lucrurile mult prețuite, dar și lucruri de mică valoare. Articolele pot fi încadrate în șapte grupe de mărfuri:

1. Obiecte de valoare și de podoabă, cum ar fi aurul, argintul, pietrele prețioase și perlele.
2. Îmbrăcăminte prețioasă și materiale din in subțire, purpură, mătase și stacojiu.
3. Mobilă de lux și obiecte de mobilier din cele mai scumpe sorturi de lemn, fildeș, metale și marmură.
4. Mirodenii prețioase și materiale parfumate, cum ar fi scorțișoara, plante aromate, tămâia, mirul.
5. Materii pentru o viață de plăceri, cum ar fi vinul, untdelemnul, făina fină, grâu, vite și oi.
6. Dotații pentru paradă, cum ar fi cai și care.
7. Obiecte ale unui comerț rușinos: trupurile și sufletele oamenilor.

14. - »Și fructele dorite de sufletul tău s-au depărtat de la tine. Și toate cele alese și strălucite au pierit de la tine și nu le vor mai găsi nicidecum.« - Cântecul de jale al negustorilor este întrerupt prin această scurtă intercalare din acest verset. Un glas din cer se adresează direct Babilonului și vorbește despre urmările judecății lui. Încetarea completă a negoțului cu el de către cei mulți, care mai înainte erau uniți cu el, de la împărați și până la țărani, îl vor părăsi ca pe o epavă. Toate sursele de ajutor vor seca; el va fi jefuit de toate mijloacele care mai înainte îi asigurau existența în mulțumire de sine. Ce a slujit pentru mândria lui și îi părea vital, va fi nimicuit definitiv prin lovitura deodată a mâinii lui Dumnezeu.

15.-16. - »Negustorii acestor lucruri, care s-au îmbogățit prin ea, vor sta departe, de teama chinului ei, plângând și întristându-se și spunând: „Vai, vai, cetatea cea mare, cea îmbrăcată cu in subțire și purpură și stacojiu, și împodobită cu aur și pietre prețioase și perle! Pentru că într-un singur ceas a fost pustiită o bogăție așa de mare.”« - Aici se continuă plângerile de durere. Toată mulțimea negustorilor, toți, »care s-au îmbogățit prin ea«, vor plânge din cauza lui și se vor văita cu cuvinte asemănătoare cu ale împăraților (versetul 10). O diferență însă se observă. Împărații spun în plângerea lor: »într-un singur ceas ți-a venit judecata«, în timp ce negustorii spun: »într-un singur ceas a fost pustiită o bogăție așa de mare.« Dacă rezumăm cele două constatări, putem deduce din ele, că judecata asupra Babilonului cuprinde în sine pustiirea tuturor posesiunilor lui lumești. Negustorii confirmă, ca a doua grupă, că lovitura de răsplătire a venit deodată și pe neașteptate din mâna Celui Atotputernic, »într-un ceas«.

17.-19. - »Și orice cărmaci, și oricine călătorește pe mare spre vreun loc, și marinarii, și toți cei care lucrează pe mare stăteau departe și, văzând fumul arderii ei, strigau spunând: „Care cetate este asemenea cetății celei mari?” Și își aruncau țărână pe capete și strigau, plângând și întristându-se, spunând: „Vai, vai, cetatea cea mare, în care s-au îmbogățit, prin belșugul ei, toți cei care aveau corăbii pe mare! Pentru că într-un singur ceas a fost

pustiită!”« - În cele din urmă vor plânge și se vor tângui toți cei ce călătoresc pe mare, proprietarii de vapoare și personalul de pe vapoare, de pustiirea Babilonului. Ei, care de asemenea »s-au îmbogățit prin belșugul ei«, vor simți dureros pierderea și într-o cântare de jale își vor aduce aminte de mărimea din trecut și de bogăția Babilonului. Ca a treia grupă, ei confirmă că pustiirea Babilonului a venit într-*un ceas*. În cântarea de jale asupra Tirului (Ezechiel 27) găsim unele asemănări.

Judecata asupra Babilonului se va face înaintea ochilor împăraților, negustorilor și a celor ce călătoresc pe mare, deci înaintea diferitelor grupe, care prin legătura cu el au avut avantaje și s-au îmbogățit. Chinul Babilonului îi va umple de groază.

Bucurie în cer

20. - »Bucură-te de ea, cerule, și voi, sfinților și apostolilor și profeților! Pentru că Dumnezeu a judecat cauza voastră împotriva ei.« - Glasul din cer este auzit mai întâi în versetul 4 și ultima dată în versetul 20. Aici cerul este chemat să se bucure. Dacă pe pământ se aud plângeri, în cer va fi bucurie. Cerul și locuitorii lui se vor uni în triumf asupra Babilonului. Trei grupe sunt numite în acest verset: sfinții, apostolii și profeții. Prima denumire cuprinde pe toți credincioșii care au înviat și pe cei transformați din timpul Vechiului și Noului Testament, cea de-a doua se referă la apostolii Noului Testament (Efeseni 4,11) inclusiv cei „doisprezece” (Luca 9,1); grupa a treia se referă al profeții Vechiului și Noului Testament. Aceste trei grupe se vor bucura în cer, căci »Dumnezeu a judecat cauza voastră împotriva ei«. Mulți dintre ei au suferit din partea Babilonului, dar atunci judecata dreaptă, pe care sfinții, apostolii și profeții au rostit-o mai dinainte asupra Babilonului, va fi executată de Dumnezeu Însuși.

Nimicirea completă și veșnică a Babilonului

21. - »Și un înger puternic a ridicat o piatră, ca o piatră mare de moară, și a aruncat-o în mare, spunând: „Cu o astfel de violență va fi aruncat Babilonul, cetatea cea mare, și nu se va mai găsi.« - Acțiunea măreață și foarte semnificativă a îngerului arată simbolic nimicirea completă a Babilonului în viitor. Un eveniment asemănător de dramatic, care arată nimicirea de durată a vechiului Babel, este descris în Ieremia 51,60-64; acolo a fost însă Seraia, cel care a acționat, aici este un înger puternic. Atât cetatea istorică cât și cetatea simbolică vor trebui, și vor fi nimicite total, deodată și cu *violență*. Este de folos să se studieze atent cele două capitole, Ieremia 51 și Apocalipsa 18, și să se compare.

22.-23. - »Și glas de cântăreți din harfă și de muzicanți și de cântăreți din flaut și de cântăreți din trâmbiță nicidecum nu se va mai auzi în tine și nici un lucrător, de nici o meserie, nicidecum nu se va mai găsi în tine și sunet de piatră de moară nicidecum nu se va mai auzi în tine și lumină de lampă nicidecum nu va mai străluci în tine; și glas de mire și de mireasă nicidecum nu se va mai auzi în tine; pentru că negustorii tăi erau cei mari ai pământului, pentru că prin vrăjitoria ta au fost înșelate toate națiunile.« - Aceste versete conțin în formă poetică o descriere vie și impresionantă a pustiirii totale a Babilonului (compară cu Isaia 25,10). Cât de deplină este nimicirea! Fără nici o bucurie, Babilonul este văzut întunecat și tăcut, ca un semn al răsplătirii necruțătoare a lui Dumnezeu. O stricăciune profundă domnea mai înainte în mijlocul acelora, care în ceea ce privește mărturisirea purtau Numele lui Hristos. Dar în cele din urmă, când ei au umplut paharul fărădelegilor lor până la margine, Dumnezeu Se va ridica în mânie. Mânia lui se va aprinde, și Babilonul va fi distrus, ca niciodată să nu se mai ridice. Nimicirea lui va fi definitivă.

24. - »Și în ea s-a găsit sângele profetilor și al sfinților și al tuturor celor înjunghiați pe pământ.« - Capitolul se încheie cu o referire repetată la caracterul sângeros al acestui sistem (capitolul 17,6; 18,24). Un alt scriitor, Wordsworth, a remarcat în privința aceasta: „Ea (biserica romană) a construit închisori în Italia, Spania, America și India, care au instaurat scaune de tortură și au aprins ruguri, pe care le-au numit „oficiul sfânt” al inchiziției. Ea preamărește pe unul din papi declarați sfinți, Pius al cincilea, în „breviarul” ei ca pe un inchizitor rigid. Ea a gravat masacrul din noaptea bartolomeilor pe monezile lor papale și îl prezintă acolo ca pe o lucrare executată de un înger din cer. Și papa roman din timpul acela a mers public la biserică, ca să mulțumească lui Dumnezeu pentru această faptă brutală și perfidă.” – Cuvântul *sânge* stă în textul grecesc în unele manuscrise la plural. Nu arată aceasta faptul, că tot sângele, care a fost vărsat cu răutate pe pământ sub diferite forme și deseori, în cele din urmă va fi regăsit în Babilon? Este un sistem, care uneori este reținut și înfrânat prin puterea statală, dar care niciodată nu s-a îmbunătățit și niciodată nu s-a căit.